

До _____ адміністративного _____

Позивач:

ім'я (найменування) позивача, поштова адреса, а також номер засобу зв'язку, адреса електронної пошти, якщо такі є

Відповідач:

ім'я (найменування) відповідача, посада і місце служби посадової чи службової особи, поштова адреса, а також номер засобу зв'язку, адреса електронної пошти, якщо такі відомі

ПОЗОВНА ЗАЯВА

про визнання протиправним і скасування рішення, зобов'язання вчинити дії

_____ року _____ (далі – Позивач) звернувся до _____ (далі – Відповідач) з клопотанням про надання дозволу на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність для ведення особистого селянського господарства площею 1,9999 гектара, яка розташована на території _____ сільської ради _____ району _____ області за межами населеного пункту.

Однак, Відповідач протиправно відмовив у наданні такого дозволу, у зв'язку з відсутністю погодження _____ сільської ради _____ району _____ області про надання дозволу на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність для ведення особистого селянського господарства.

Зокрема, вичерпний перелік підстав відмови встановлений ст. 118 Земельного кодексу України (далі – ЗК України). Цим переліком не передбачено підстави для відмови як надання заперечень (непогодження) органом місцевого самоврядування про надання дозволу на виготовлення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність для індивідуального садівництва.

Відповідно до вимог ст. 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Згідно з положеннями ЗК України кожному гарантується право на безоплатне отримання у власність земельної ділянки, зокрема для ведення особистого селянського господарства у розмірі не більше 2,00 гектара.

Статтею 3 ЗК України встановлено, що земельні відносини регулюються Конституцією України, вказаним Кодексом, а також прийнятими відповідно до них нормативно-правовими актами.

Частиною 2 ст. 22 ЗК України визначено, що до земель сільськогосподарського призначення належать: сільськогосподарські угіддя (рілля, багаторічні насадження, сіножаті, пасовища та перелоги).

При цьому, пунктом «а» частини третьої ст. 22 ЗК України визначено, що землі сільськогосподарського призначення передаються у власність та надаються у користування громадянам – для ведення особистого селянського господарства, садівництва, городництва, сінокошіння та випасання худоби, ведення товарного сільськогосподарського виробництва.

Відповідно до ст. 33 ЗК України земельні ділянки, призначені для ведення особистого селянського господарства, можуть передаватися громадянами у користування юридичним особам України і використовуватися ними для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, фермерського господарства без зміни цільового призначення цих земельних ділянок.

Частиною четвертою ст. 122 ЗК України визначено, що центральний орган виконавчої влади з питань земельних ресурсів у галузі земельних відносин та його територіальні органи передають земельні ділянки сільськогосподарського призначення державної власності, крім випадків, визначених частиною восьмою вказаної статті, у власність або у користування для всіх потреб.

Пунктом «в» частини третьої ст. 116 ЗК України визначено, що безоплатна передача земельних ділянок у власність громадян провадиться у разі одержання земельних ділянок із земель державної і комунальної власності в межах норм безоплатної приватизації, визначених вказаним Кодексом.